

Zbývá námitka, že se st-li — i když by v jeho dotazu byl shledán přestupek — podařil důkaz pravdy tím, že zem. úřad zrušil zamítavé rozhodnutí nižšího úřadu a st-lově stížnosti vyhověl. I tato námitka je neodůvodněná, a to již proto, že při přestupku čl. 4 odst. 2 zákona č. 125/1927 Sb. důkaz pravdy — jak plyne ze znění tohoto zák. ustanovení — vůbec připuštěn není.

Č. 13.086.

Policejní věci. — Zemědělství: Pro skutkovou podstatu přestupku § 2 odst. 1 bodu 1 vlád. nař. č. 27/1934 Sb., spáchaného bezdůvodným zvýšením ceny mouky, je bez právního významu, zda pachatel byl povinen označovat mouku vyrobenou ve mlýně na Slovensku podle typů bratislavské bursy či ne.

(Nález z 27. listopadu 1937 č. 1911/35-4.)

V ě c: František C. (adv. Dr. Emil Stodola ml. z Bratislavy) proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě ze 6. prosince 1934 o přestupku vlád. nař. č. 27/1934 Sb.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje.

D ů v o d y: Rozsudkem policejního komisařství v Prešově jako policejního trestního soudu I. stolice z 8. srpna 1934 byl st-l uznán vinným přestupkem § 2 odst. 1 vlád. nař. č. 27/1934 Sb., jehož se dopustil tím, že v červnu 1934 bezdůvodně zdrazil pšeničnou mouku č. 4, a byl odsouzen na základě § 4 zákona č. 95/1933 Sb. k pokutě 2000 Kč, pro případ nedobytnosti k 7dennímu uzamčení.

Tento rozsudek byl nař. rozhodnutím potvrzen.

O stížnosti podané na toto rozhodnutí uvážil nss:

Skutkovou podstatu přestupku § 2 odst. 1 vlád. nař. č. 27/1934 Sb. kladeného st-li za vinu spatřuje žal. úřad v tom, že st-l v červnu 1934 zvýšil bezdůvodně cenu pšeničné mouky č. 4, prodávaje 100 kg za 205 Kč přes to, že podle záznamů bratislavské bursy se cena tohoto druhu mouky pohybovala v uvedené době mezi 150—180 Kč za 100 kg. St-lovu obranu, že nešlo v tomto případě o mouku podle typu č. 4 bratislavské bursy, nýbrž o mouku odpovídající typu č. 2 bratislavské bursy, neuznal žal. úřad správnou, vysloviv, že každý mlýn je povinen označovat své druhy mouky podle běžných a stálých typů znamenáných na burse; jestliže st-l uvedl do obchodu mouku označenou číslem 4, není možno pokládati ji za jinou než za druh mouky č. 4 znamenáné na burse. Stížnost naproti tomu namítá, že mlýny na Slovensku mohou označovat svoji mouku podle typů a číslování, které si samy určí, aniž se dopustí přestupku vlád. nař. č. 27/1934 Sb., když požadovaná cena odpovídá ne označení, ale obsahu prodávané mouky. Žal. úřad měl podle názoru stížnosti zkoumat, zda je dána skutková podstata přestupku § 2 odst. 1 cit. vlád. nař. bez ohledu na to, zda slovenské mlýny jsou povinny označovat mouku podle typů bratislavské bursy či ne. Stížnost jest odůvodněná.

Paragraf 2 odst. 1 vlád. nař. č. 27/1934 Sb., pro jehož přestoupení byl st-1 potrestán, rozeznává 7 různých skutkových podstat správních přestupků. Žal. úřad neuvedl výslovně, kterou z nich má v tomto případě za splněnou. Uvádí-li však v nař. rozhodnutí, že st-1 zvýšil bezdůvodně cenu pšeničné mouky č. 4, je z toho zřejmo, že mu klade za vinu přestupek uvedený v bodu 1 odst. 1 cit. paragrafu, podle něhož bude potrestán za správní přestupek ten, kdo za předměty neb úkony potřeby požaduje nebo sobě nebo jinému dává poskytnouti cenu bezdůvodně zvýšenou. Pokud jde o předměty potřeby, o které se v tomto případě jediné jedná, předpokládá cit. ustanovení, že pro ně se zřetelem na jejich jakost, náklady a pod. platí v obchodě určité ceny; bezdůvodné zvýšení těchto cen tvoří skutkovou podstatu zmíněného přestupku. Aby byla splněna skutková podstata přestupku kladeného st-li za vinu, musil by podle toho bezdůvodně zvýšiti cenu pšeničné mouky č. 4, tedy požadovati za pšeničnou mouku, která odpovídá jakostí pšeničné mouce č. 4, bezdůvodně vyšší cenu, než byla cena v oné době v obchodě pro tento druh mouky ustálená. Pro skutkovou podstatu tohoto přestupku je zcela bez významu, zda st-1 byl či nebyl povinen označovati mouku vyrobenou ve svém mlýně podle typů bratislavské bursy. Tato otázka by padala na váhu, kdyby se st-li kladlo za vinu, že přestoupil předpisy nařizující pod trestní sankcí, že mouka uvedená do obchodu musí býti označována podle typů bratislavské bursy. O to však v tomto případě nejde, a nss neměl také příčiny zkoumati, zda podobné předpisy vůbec existují. V tomto případě jde o přestupek bezdůvodného zdražování, při němž se žal. úřad nemohl omezovati na zjištění, že st-1 uváděl do obchodu pšeničnou mouku označenou č. 4, nýbrž byl povinen zjistiti předem, zda šlo o mouku, která svojí jakostí odpovídala mouce č. 4 typu bratislavské bursy. Důvodně proto stížnost vytýká, že žal. úřad byl povinen zkoumati, zda je dána skutková podstata přestupku § 2 odst. 1 bodu 1 cit. vlád. nař., bez ohledu na to, zda slovenské mlýny jsou povinny označovati mouku podle typů bratislavské bursy. Poněvadž žal. úřad tohoto postupu nezachoval, posoudil věc nesprávně. Musilo proto býti nař. rozhodnutí zrušeno.

Č. 13.087.

Samospráva obecní. — Řízení před nss: I. * V případech § 20 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb. přísluší osadnímu zastupitelstvu toliko stanoviti rozpočet osadního majetku, který se omezuje na příjmy a vydání spojené se správou tohoto majetku. Usnášení se o úhradě kvoty schodku obecního rozpočtu, která na osadu připadá, přísluší — se zřetelem na výsledky rozpočtu osadního majetku — zastupitelstvu obecnímu. — II. * Samostatné dávky a poplatky obecní (§§ 35, 38, 28 obec. fin. nov. č. 329/1921 Sb.) lze zavésti vždy jen pro celou obec, nikoli pro jednotlivou osadu. — III. Neprodlený